

Evripid: *Ion* (725-1249)

Prevod Mojca Cajnko

Bog Apolon je pri Dolgem skalovju v bližini Aten posilil smrtnico Krevzo. Plod te združitve je bil deček, ki ga je Krevza na skrivaj rodila in izpostavila v jami, v kateri se je združila z Apolonom. Apolon je brata Hermesa prosil, naj dečka vzame in ga prenese v Delfe. Tam je dečka našla svečenica in ga vzredila. To izvemo iz prologa. Dramsko dogajanje je postavljeno v čas, ko je Ion že mlad mož, ki skrbi za Apolonov tempelj. K temu templju se zatečeta Krevza in njen mož Ksut, da bi Apolona povprašala, zakaj ne moreta imeti otrok. Ksut prejme prerokbo, da bo svojega sina srečal, ko bo stopil iz templja. Prva oseba, ki jo sreča, ko stopi iz templja, je Ion. Ksut zato sklepa, da je Ion njegov sin in ga povabi s seboj v Atene. Svoji ženi Krevzi želi Iona predstaviti kot gostinskega prijatelja, nato pa mu predati oblast nad svojo deželo in imetjem.

Predstavljeni odlomek se začne na točki, ko se Krevza skupaj s starcem in služabnicami napoti k Apolonovemu templju, da bi izvedela prerokbo. V njem smo priča Krevzini bolečini, ko izve, da ne bo dobila otroka in da jo je Ksut izdal. Temu se pridruži še njena zgodba o Apolonovem posilstvu in izpostavitvi otroka. Starec ji predlaga maščevanje nad Ksutom in Ionom, Krevza pa se odloči zgolj za to, da bo poskusila odstraniti Iona. Njena spletko, da bi Iona zastrupila s kapljico Gorgonine krvi, je razkrita in Krevza je obsojena na smrt s kamenjanjem. Odlomek se zaključuje s tožbo zbora ob smrtni obsodbi.

V nadaljevanju drame se Krevza zateče k Apolonovemu oltarju. Do tja ji sledi Ion, ki ji grozi s smrtjo. Tukaj v dogajanje poseže svečenica, ki Ionu odsvetuje umor priprošnjice, ter mu razkrije, kako ga je še kot otročička našla pred templjem. Svečenica prinese tudi zibko in drugo imetje, s katerim je odkrila Iona. Krevza prepozna zibko in spozna, da je Ion njen sin. Ko opiše predmete, ki jih je položila otroku v zibko, prepriča tudi Iona. Na koncu v dogajanje poseže boginja Atena, ki Krevzi in Ionu napove bleščečo prihodnost.

<i>Krevza</i>	Starec, učitelj mojega očeta, ko Erehtej je sončno luč še gledal. Daj, vzdigni se, k svetišču Fojba greva, da boš z menoj vesel, če je povedal prerokbo, da se mi otrok rodi.	725
	Lepo je v družbi dragih, če si srečen. Če pa zgodi se slábo – da se ne bi! – je sladko videti pogled naklonjen. Kot za očeta bom skrbela zate, kot ti si zanj, četudi sem kraljica.	730
<i>Starec</i>	Navade dobrih prednikov ohranjaš, hči. Svojcev, starodavnih domorodcev potomcev, nisi onečastila. Zdaj pa mi pomagaj, vleci me k svetišču. Težko ga je doseči. Mojim nogam pomagaj in pozdravi mojo starost.	735 740
<i>Krevza</i>	Zdaj pazi, kam postavljaš nogo, sledi.	
<i>Starec</i>	Počasne so mi noge, a razum ne.	
<i>Krevza</i>	Opri na šibo se, saj pot se vije.	
<i>Starec</i>	Vidim slabo, slepa je tudi šiba.	
<i>Krevza</i>	Trudu se ne predaj, kljub modri misli.	745
<i>Starec</i>	Ne dam se kar tako, moči mi manjka.	
<i>Krevza</i>	Zveste služabnice, ženske kolovrata, preslice moje, kakšno sporočilo glede otroka (to je vzrok obiska), dobil je moj soprog? Povejte! Dobra novica za gospo vam res hvaležno.	750
<i>Zbor</i>	Usoda!	
<i>Krevza</i>	Začetek tega govora ni srečen.	
<i>Zbor</i>	Nesreča!	
<i>Krevza</i>	Mar je izrek za naju neugoden?	755
<i>Zbor</i>	Kaj naj storimo? Smrt preti od blizu.	
<i>Krevza</i>	Bojite se? Pa kakšna pesem je to?	
<i>Zbor</i>	Naj rečemo? Molčimo? Kaj storimo?	
<i>Krevza</i>	Povej! Saj vem: nesrečo mi oznanjaš.	
<i>Zbor</i>	Povemo ti. Pa dvakrat naj umremo! Gospa, otroka ne boš vzela v roke in k svojim prsim ga ne boš prižela.	760
<i>Krevza</i>	Umiram!	
<i>Starec</i>	O hčerka!	
<i>Krevza</i>	Nesreča! Doletela me je nesreča, trpim, nočem živeti, prijateljice.	

	Pogubljena sem.	
<i>Starec</i>	Otrok moj!	765
<i>Krevza</i>	Ajajaj! Bolečina me v notranjosti prebada skoz in skoz.	
<i>Starec</i>	Ne joči...	
<i>Krevza</i>	Tu so – klici bolečine!	
<i>Starec</i>	Povprašajva...	770
<i>Krevza</i>	Le kaj naj zdaj še vprašam?	
<i>Starec</i>	Gospod trpi enako? Je nesreča skupna? Morda si ti samo nesrečna.	
<i>Zbor</i>	Tako je, starec. Njemu je Apolon podaril sina. On imel je srečo.	775
<i>Krevza</i>	To, kar si izrekla, <izrekla>, je vrh moje nesreče. Bolečina! Tarnam...	
<i>Starec</i>	In ta otrok ... Napoveduje, da se bo še rodil? Morda je že na svetu?	
<i>Zbor</i>	Rojen je že in cel mladenič. Loksij mu ga je dal. Takrat bila sem zraven.	780
<i>Krevza</i>	Kaj praviš? †Neizrekljivo, neizrekljivo†, nezaslišano je, kar praviš.	
<i>Starec</i>	Povej mi bolj natančno. Le kako se prerokba dovrši? Kdo je otrok?	785
<i>Zbor</i>	Tistega, ki ga prvega je srečal, ko šel je od boga, mu je podaril.	
<i>Krevza</i>	Moje življenje je razglasil za jalovo, jalovo, v prazni hiši brez otrok bom živel!	790
<i>Starec</i>	In kdo je bil prerokovan? Le koga je srečal? In še: kje ga je zagledal?	
<i>Zbor</i>	Gospa, se spomniš fanta ... tistega, ki je pometal to svetišče? On je deček.	795
<i>Krevza</i>	Da bi skozi vlažni eter odletela daleč od grške zemlje k zvezdam na severu. Takšno, takšno bolečino trpim, prijateljice.	
<i>Starec</i>	Kako ga oče imenuje? Veste? Ali pa bo ostalo zamolčano?	800
<i>Zbor</i>	Ker srečal ga je prvega, je Ion. Ne vem pa, kdo je mati, starec. Da boš izvedel vse od mene: zdaj je šel, za gosta in za rojstvo žrtvuje v šotoru svetem, na skrivaj pred njo. Obed pripravlja prišleku in sinu.	805

<i>Starec</i>	Gospa, izdana sva, s teboj trpim. Ksut, tvoj soprog, naju z zvijačo je oblatil, vrgel z doma Erehteja.	810
	Saj ne sovražim tvojega moža, a vendar si mi ljubša kakor on. Omožil se je s tabo, tujec v polis prišel, dobil je dom in tvojo doto,	815
	nato pa je otroka z drugo žensko skrivaj zaplodil. Naj povem, zakaj. Ko je spoznal, da si neplodna, ni želel prenašati usode iste, skrivaj si je vzel sužnjo v posteljo, zaplodil sina. Z Delfijcem je sklenil	820
	dogovor, da pri njem odraste. On pa je v templju rasel na skrivaj, brezskrbno. Ko je izvedel, da je že odrasel, te je prepričal, da sta sem prišla.	825
	Bog ni lagal, lagal je on. Tako je že davno pletel spletke in redil ga. Ujet pa bi boga krivil. S prihodom sem je pridobil čas, da izvrši namero: podeliti mu oblast.	830
	Ime skoval je po navdihu: »Ion«, saj ga je srečal, ko mu je <i>prišel naproti</i> .	
<i>Zbor</i>	Kako sovražim podleže! Krivično ravnajo, se ponašajo s prevaro. Raje imam preproste in poštene kot pa pokvarjene in umne bližnje.	835
<i>Starec</i>	Toda najhujše zlo te šele čaka: vsak čas ti bo za gospodarja v hišo pripeljal sina sužnje brez ugleda. Če bi te, ker si jalova, prepričal, da vzameta otroka plemkinje,	840
	bi še nekako šlo. Če bi nasprotovala, bi moral vzeti kakšno od Ajola. Zato je čas, da zdaj ravnaš po žensko! Morda boš meč vzel v roko in z zvijačo ali napojem dečka in moža ubil,	845
	še preden te od njiju smrt zadene. [Če se ustaviš, izgubiš življenje. Če sta si mrzka dva pod eno streho, je pač nesrečen eden ali drugi.]	
	Pomagal bi ti rad, s teboj ubil	850

- otroka. V šotor grem, kjer se obed
pripravlja. Naj umrem ali pa gledam
luč sonca še naprej; povrnem vama,
ker sta me vzdrževala. Sužnju je
v sramoto ena sama stvar: ime. 855
- Zbor Če je pošten, ni slabši od svobodnih.
Naj tudi jaz s teboj trpim usodo!
Pa naj umrem, morda živim še dalje!
- Krevza *Le kako naj molčim? Kako
se otresem sramu? Kako 860
naj razkrijem skrivnost to mračno?
Kaj zdaj me še pri tem ovira?
S kom tekmujem v kreposti? Mar
mož mi ni izdajalec?
Nimam hiše in ne otrok, 865
up uničen. Kar sem hotela
urediti, nisem mogla.
Zamolčala sem zakon
in bridko rojstvo sem zamolčala.
A pri Zevsovem zvezdnatem 870
bivališču in pri boginji,
ki biva na skalah in
na obalah globokega
jezera, ne bom več prikrivala
te postelje, le lažje mi bo. 875
Solze tečejo mi po licu,
v duši bol, ko izdana sem
od moža in boga! Za ta
še pokažem, da sta
nehvaležna in izdajalca! 880*
- Ti, ki poješ ob liri sedmih
strun, napetih med mrtvimi
kmečkimi rogovi,
tako da na ves glas zveni
pesem Muz,
tebe grajam, o Letin sin, 885
sončna luč mi je priča.
Ti prišel si bleščoč in zlatih
las, v naročje nabirala
sem žafran, in obleka moja
je řodsevalař v zlati barvi. 890*

- Moja bela zapestja
 si zgrabil in peljal me
 v jamo, kjer na postelji
 sem mater brez sramu klicala.
 O bog, ki sem z njim se združila, 895
 Kipridi, le njej, po volji.
 In zatem sem rodila sina,
 jaz nesrečna! Drgetanje
 matere! Zapustila sem
 ga tam, kjer sem ležala in 900
 s tabo se združila, jaz nesrečna!
 In zdaj so ga odnesle ptice
 za pojedino. Mojega
 in tvojega sina!
 Bednik! Ti pa igraš na liro 905
 in pajane še poješ!
 Letinega otroka kličem,
 z žrebom ti prerokuješ, †na
 zlatem sedežu sediš, † tvoj
 prestol je v središču sveta. 910
 V luči dvigam zdaj glas!
 Ti pokvarjeni ljubimec!
 Ta, ki je poročen z menoj,
 ni ničesar zate storil, ti pa
 si mu v hišo naselil sina! 915
 Moj in tvoj pa je †neznano kje†,
 ptice so ga zgrabile, darove
 matere je on izgubil!
 Sovražijo te Delos,
 lovorike in dateljeve 920
 palme v Zevsovem
 vrtu, kjer te je Leto rodila.
- Zbor Kako ogromen je zaklad nesreč,
 ki se odpira. Vsak ob tem bi jokal.
- Starec O hči, pomilovanje me prevzame, 925
 ko gledam tvoj obraz. Razum je daleč.
 Valove zla sem v duši komaj pogasil,
 pa me, ko govoriš, že drugi dviga.
 Sedanja žalost te je zgrabila in
 prispela si še k novim bolečinam. 930
 Kaj praviš? Česa obtožuješ Fojba?
 Katerega otroka si rodila?

	Kje je bil izpostavljen? Vse ponovi.	
<i>Krevza</i>	Sramujem se pred tabo, a povem ti.	
<i>Starec</i>	Daj, dobro znam čutiti tožbe ljubih.	935
<i>Krevza</i>	Poslušaj. Veš za severno votlino Kekropskih skal, ki kličemo jih Dolge?	
<i>Starec</i>	Poznam, tam so oltarji, tempelj Pana.	
<i>Krevza</i>	Prav tam sem se borila, bil je strašen boj.	
<i>Starec</i>	Kateri? Govoriš in točim solze.	940
<i>Krevza</i>	Odvraten zakon s Fojbom sem sklenila.	
<i>Starec</i>	O hčerka! Zdi se, da sem to opazil.	
<i>Krevza</i>	Ne vem. Priznam, če govoriš resnico.	
<i>Starec</i>	Vzdihovala si v boleznih skrivni.	
<i>Krevza</i>	Zdaj ti priznam nekdanje bolečine.	945
<i>Starec</i>	Kako si to z Apolonom prikrila?	
<i>Krevza</i>	Rodila sem. Zdrži, ko to poslušáš.	
<i>Starec</i>	Kje? Kdo ti je pomagal? Si trpela sama?	
<i>Krevza</i>	Sama. V votlini svojega zakona.	
<i>Starec</i>	In kje je dete? Nisi brez otroka...	950
<i>Krevza</i>	O, mrtev je! Zverem sem ga pustila.	
<i>Starec</i>	Umrli je? Loksij, zloba, ni pomagal?	
<i>Krevza</i>	Pomagal? Ni! Pri Hadu zdaj odrašča.	
<i>Starec</i>	Kdo ga je izpostavil? Ti morda?	
<i>Krevza</i>	Ponoči sem povitega pustila.	955
<i>Starec</i>	Nihče ni vedel, da si ga pustila?	
<i>Krevza</i>	Nesreča in skrivnost sta vedeli.	
<i>Starec</i>	Kako si mogla dete zapustiti?	
<i>Krevza</i>	Kako? Veliko tožb sem izjokala.	
<i>Starec</i>	Še bolj od tebe bog je trdosrčen.	960
<i>Krevza</i>	Kako je k meni stegoval ročice!	
<i>Starec</i>	Je hotel k prsim? Da ga vzameš v roke?	
<i>Krevza</i>	Trpel je, ker ga nisem vzela v roke.	
<i>Starec</i>	Zakaj si izpostavila otroka?	
<i>Krevza</i>	Da bog bi rešil svojega otroka.	965
<i>Starec</i>	Nevihta je pretresla tvojo hišo!	
<i>Krevza</i>	O starec! Jočeš? Glavo si pokrivaš?	
<i>Starec</i>	Nesrečna vidim – tebe in očeta.	
<i>Krevza</i>	Nič ne ostane isto, če si smrten.	
<i>Starec</i>	Dovolj je tožb! Zdaj morava zdržati!	970
<i>Krevza</i>	Kaj naj storim? Nesreča nima sredstev.	
<i>Starec</i>	Najprej boga poplašaj za krivico.	
<i>Krevza</i>	Kako naj smrtnica boga prevladam?	
<i>Starec</i>	Požgi Apolonove svete templje.	
<i>Krevza</i>	Težav imam že zdaj dovolj. Bojim se.	975

<i>Starec</i>	Pa stori, kar lahko: Ubij soproga!	
<i>Krevza</i>	Spoštujem zakon, ko je bil še dober.	
<i>Starec</i>	Ubij otroka, ki se je pojavil.	
<i>Krevza</i>	Kako? Če bi bilo mogoče, rada.	
<i>Starec</i>	Služabnike lahko opremiš z meči.	980
<i>Krevza</i>	Lahko. In kje naj bi se to zgodilo?	
<i>Starec</i>	V šotoru, kjer gosti prijatelje.	
<i>Krevza</i>	Umor je viden, sužnji pa so šibki.	
<i>Starec</i>	Oh, strahopetka! Daj, pa ti predlagaj.	
<i>Krevza</i>	Že vem! Zvijlačno in učinkovito!	985
<i>Starec</i>	V obeh primerih rad ti bom pomagal.	
<i>Krevza</i>	Poslušaj. O bitki Gajinih otrok si slišal?	
<i>Starec</i>	Giganti so borili se z bogovi.	
<i>Krevza</i>	Pošast Gorgono Gaja je rodila.	
<i>Starec</i>	Soborko Gajinim? Bogov trpljenje?	990
<i>Krevza</i>	Ubila jo je hčerka Zeusa, Palas.	991
<i>Starec</i>	Že davno slišal sem to zgodbo, ne?	994
<i>Krevza</i>	Na prsih nosi Palas njeno kožo.	995
<i>Starec</i>	Kličejo jo egida, ščit Atene?	996
<i>Krevza</i>	Ime je dobil v boju med bogovi.	997
<i>Starec</i>	In kakšna je oblika tega ščita?	992
<i>Krevza</i>	Oklep za prsi, tam spirale kačje.	993
<i>Starec</i>	In kje je v tem sovražnikov poguba?	998
<i>Krevza</i>	Morda se spomniš Erihtonija?	
<i>Starec</i>	Rodila ga je Zemlja. Tvoj je prednik.	1000
<i>Krevza</i>	No, on je kot otrok od Palas dobil...	
<i>Starec</i>	Le kaj? Oklevaš s pripovedovanjem.	
<i>Krevza</i>	Dve kapljici Gorgonine krvi.	
<i>Starec</i>	In kakšno moč imata nad človekom?	
<i>Krevza</i>	Ena prinaša smrt, a druga zdravi.	1005
<i>Starec</i>	In v čem ju je otroku podarila?	
<i>Krevza</i>	Zapestnico je dobil Erehtej.	
<i>Starec</i>	Ko je umrl, jo je zapustil tebi?	
<i>Krevza</i>	Tako je. Nosim jo okrog zapestja.	
<i>Starec</i>	Kako je zmešan dvojni dar boginje?	1010
<i>Krevza</i>	Kaplja je kanila iz votle žile...	
<i>Starec</i>	...In kakšno moč ima? Čemu koristi?	
<i>Krevza</i>	Bolezni zdravi in življenje hrani.	
<i>Starec</i>	Pa druga, ki si jo naštela? Kaj stori?	
<i>Krevza</i>	Ubija. To je kačji strup Gorgone.	1015
<i>Starec</i>	Ju nosiš ločeno, morda pa skupaj?	
<i>Krevza</i>	Narazen. Dobro se ne meša s slabim.	
<i>Starec</i>	O hčerka! Vse imaš, kar potrebuješ!	

<i>Krevza</i>	Tako umre. In ti ga boš umoril.	
<i>Starec</i>	Kako in kje? Povej in jaz bom storil.	1020
<i>Krevza</i>	V Atenah, ko prispel bo v mojo hišo.	
<i>Starec</i>	Kot ti si grajala predloge moje...	
<i>Krevza</i>	Opazil si, kar sama sem spoznala.	
<i>Starec</i>	Četudi ne boš ti, se vsem bo zdelo ...	
<i>Krevza</i>	Ljudje imajo mačehe za zlobne.	1025
<i>Starec</i>	Ubij ga tu in zdaj, umor zanikaj.	
<i>Krevza</i>	Užitek bi vsekakor bil hitrejši.	
<i>Starec</i>	Prikrila bi soprogu, kar ti skriva.	
<i>Krevza</i>	Zdaj veš, kaj moraš narediti. Vzemi Palade zlato staro stekleničko	1030
	in pojdi tja, kjer moj soprog žrtvuje. Ko je obeda konec in želijo odliti pitni dar, imel boš tole v obleki, pa odlij v pijačo dečku, samo v njegovo, loči jo od drugih.	1035
	Gospodovati hoče v moji hiši, a ko izpije strup, ne bo prispel več v Atene slavne, mrtev bo obležal.	
<i>Starec</i>	H gostitelju, v njegovo hišo pojdi, jaz pa storim, za kar sem določen.	1040
	Zdaj pojdi, stara noga, bodi mlada v dejanjih – čas pač ni na tvoji strani. Zoper sovražnega moža zdaj pojdi, z gospo ubij in reši dom. Pobožnost je prav častiti, če zares si srečen.	1045
	Kadar pa ti sovražnik slabo stori, pa ni zakona, ki bi stal na poti.	
<i>Zbor</i>	<i>Ejnodija, hči Demetre, ki vladaš nočnim napadom, uravnaj še zdaj vsebinsko smrtonosnih čez dan izpitih vrčev, zoper tiste, ki jim gospa, moja gospa pošilja kapljico krvi zemeljske Gorgone s prerezanim vratom.</i>	1050 1055
	<i>Proti tistemu, ki se želi zvezati s hišo Erehtidov. Naj nikoli ne pride kdo drug in vlada mestu, razen plemenitih Erehtidov!</i>	1060

- Če pa se smrt in naponi moje gospe ne dopolnijo
 in mine primeren trenutek drznosti,
 čeprav se je upanje komaj pojavilo,
 bo vzela oster meč
 ali zanko zategnila okrog vratu, 1065
 v trpljenju dovršila trpljenje
 in se spustila v drugo obliko bivanja.
 Drugim in tujim vladarjem
 ne bo prepustila doma, 1070
 dokler živi pod žarečimi
 sončnimi žarki,
 ona, ki je iz plemenite družine.
- Sramujem se pred bogom
 mnogih himn, če bo pri izvirih Kallihora 1075
 tujec brez sna gledal
 nočno baklo dvajsetega dne.
 Ponoči, ko zvezdnat eter
 Zeusa vodi ples
 in pleše luna 1080
 in pleše petdeset hčera
 †Nereja. Ob morju,
 večno tekočih rekaht
 in izvirih plešejo ter častijo
 zlato ovenčano dekle
 in njeno sveto mater. 1085
 Tukaj bi rad vladal,
 se pasel na tujem trudu,
 ta Fojbos vagabund.
- Poglejte, vi, ki se obračate 1090
 h glasbi in v divjih pesmih opevate
 naše postelje in brezbožne zakone
 razuzdane Afrodite,
 kako v pobožnosti nadvladamo
 krivično setev moških! 1095
 Naj se obrne pesem!
 Naj bo to pesem zoper moške
 †in zakonsko posteljo, polno krikov.
 Ksut, potomec Zevsovih otrok,
 namreč kažeť pozabljivost, 1100
 saj z našo gospo
 ni delil skupne usode

- in zaplodil otrok. Drugo
Afrodito je počastil
in dobil pankrta.* 1105
- Služabnik* O ženske, kje gospa je, Erehteja
preslavna hči? Povsod po mestu iščem,
postopam sem in tja, pa je ne najdem.
- Zbor* Pozdravljen, suženj. Kaj je? Kaj je razlog
naglice? Kakšno sporočilo nosiš? 1110
- Služabnik* Lovijo nas. Vladarji iščejo jo,
gospo, da bi kamenjana umrla.
- Zbor* Kaj neki praviš? So nas mar ujeli,
da smo osnule skrivni umor dečka?
- Služabnik* Da, tudi tebe doleti nesreča. 1115
- Zbor* Kako zvijača je bila razkrita?
- Služabnik* Pravično je nadvladalo krivično.
Bog se ni hotel omadeževati.
- Zbor* Prosim te priprošnjica: vse povej. Če
izvem, bo lažje mi živeti ali
umreti, če zares umreti moram. 1120
- Služabnik* Ko je odšel iz templja, namreč Ksutos,
Krevzin soprog, je s sabo k žrtvovanju
bogovom in h gostiji vzel še dečka.
Nato je šel še tja, kjer Bakhov ogenj
plamti, da bi z daritvami ob rojstvu
omočil Dionizovo pečino. 1125
- Tam je ukazal: »Dečko, ti ostani
in daj tesarjem narediti šotor.
Če bom predolgo žrtvoval ob rojstvu,
pogosti bližnje, ki bodo prisotni.« 1130
- Potem je vzel teličke in odšel je.
Mladenič si je dal opraviti
s šotorom. Pazil je na sončne žarke,
da ob poldnevu ali zahodu sonca
ne bi oslepili predragih gostov. 1135
- Izmeril je kvadrat s stranicami po
sto čevljev in z notranjostjo desetih
tisoč, kot temu govorijo modri,
da bi k obedu sklical cele Delfe. 1140
- V zakladnici je vzel prečudovito
svečano tkanje – prostor je zasenčil.
Z zaveso, darom Zevsovega sina,
in plenom Amazonk, ki ga je Herakles

prinesel bogu, streho je obdal.	1145
Zavesa je bila poslikana: Nebo je zvezde zbralo v krog in Helij je gnal kočijo konjev k cilju iz ognja in za sabo vlekel je svetli Hesper.	
Ob Noči v črnem peplu šle so zvezde in ta je gnala vprego brez sledi.	1150
Plejade šle so čez nebo, enako Orion s svojim mečem. A nad njimi je Medved zlati rep obračal. Polna luna, ki z žarki vse obsije, in	1155
Hiades, najjasnejši znak mornarjem, bila sta tam. Presvetla Eos je pregnala zvezde. Druge pa barbarske tkanine je razobesil ob strani:	
Tam ladje v boju se srečujejo, tam	1160
junaki le na pol ljudje, tam konjski lov na jelene, gonja strašnih levov. Pri vходу Kekrop in njegove hčere, ko se po kačje zvijajo – Atenca	
nekega dar. Na sredo šotora je postavil vrče. In glasnik je	1165
h gostiji vabil voljne domačine. Ko šotor bil je poln, so si naredili vence, pa dušo potešili ob	
obilni hrani. Ko obed je bil	1170
pri koncu, vstopi starec, na sredino se postavi, obilo smeha zbuja. Daritve je pripravljaj: žgal je mirto, izlival vodo za umivanje je	
iz vrčev ter skrbel za zlate čaše.	1175
On sam se je postavil za skrbnika. Ko je bil čas za glasbo in zdravico, je rekel: »Vzemite male kozarce. prinesite velike vinske vrče,	
da gostje se razveselijo, kot se	1180
spodobi. In prinesli so srebrne ter zlate vrče. Vzel je enega, in, kot da uslugo bi delal gospodu, napolnil ga do vrha. Nato v vino napoj izlil, da bi gospod umrl. In	
pravijo, da mu ga je dala Krevza. Nihče ni vedel tega. Ko je fant	1185

obenem z drugimi držal kozarec,
 služabnik je izustil bogokletje.
 In on, vzrejen v templju ter med vidci, 1190
 sprevidel znak je in ukazal znova
 napolniti posodo. Vino je
 izlil in vsem ukazal storiti to.
 Nastala je tišina. Spet smo vrče
 napolnili z biblinskim vinom, vodo. 1195
 Med nas se jata golobic spusti
 (te mirno bivajo v svetišču)
 in ker pijača je bila razlita,
 so žejne vanjo namočile kljune
 in jo pogoltnile po lepih grlih. 1200
 Za druge je bil dar boga zdravilen,
 a ptica, ki je sedla, kjer pijačo
 mladenič je izlil, se je, ko jo je
 pokusila, takoj začela tresti
 in zvijati, nato je še predirno 1205
 zavpila. Vsak se je ob tem začudil.
 Ko je izdihnila, je iztegnila
 nožice s krempljci. Potem je mladi
 videc iztegnil roke čez omizje
 in kriknil: »Kdo me je hotel ubiti? 1210
 Povej! Ti si si prizadeval, starec,
 od tvoje roke sem prejel pijačo.«
 Takoj ga je za staro roko zgrabil
 in ga pretipal, da pri njem bi našel
 < >
 Bil le razkrinkan in prisiljen je le 1215
 povedal o Krevzini zvijači s strupom.
 Od Loksija izbran mladenič
 je skočil iz šotora, zbral prisotne
 in tole rekel pitijskim vladarjem:
 »O sveta zemlja, skoraj bi me s strupom 1220
 ubila Erehteja hči, ta tujka.«
 Vladarji so enotno odločili:
 Gospa mora kamenjana umreti,
 saj snula je umor božanskega
 sluge v svetišču. Mesto vse jo išče, 1225
 ki je stopila po nesrečni poti,
 v svetišče k Fojbu je prišla po dete,
 pa njega in življenje izgubila.
Zame nesrečnico ni načina,

- kako ubežati smrti, ni ga.* 1230
Razkrito, razkrito je že...
†Pitne daritve iz Dionizovih
grozdov, pomešane z morilskimi
kapljicami hitre kače.†
Razkrite so že tudi daritve spodnjim... 1235
Nesreče mojega življenja
in smrt s kamenjanjem za mojo gospo.
Kam naj poletim in se skrijem,
naj se zatečem v črno jamo pod zemljo,
ko zaman bežim pred 1240
kamenjanjem? Naj se vzpnem
na hitro kočijo s štirimi konji
ali na krmo ladje?
- Ni mogoče se skriti, če tega*
noče bog. 1245
Kaj te čaka še, da boš v življenju
pretrpela, o moja gospa? Mar
bomo me, ki smo bližnjemu snovale
zlo, zdaj same trpele po pravici?